

Induantur confusione & reverentia qui magna loquuntur super me.

27. Exultent & letentur qui volunt iustitiam meam: & dicant semper: Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi eius.

28. Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, tota die laudem tuam.

ARGUMENTUM.

Malitia impiorum opponit bonitatem & beneficentiam Dei.

1. In finem, servo Domini ipsi David.

2. **D**ixit iniustus ut delinquat in semetipso: non est timor Dei ante oculos eius.

Sup. 13.

3. Quoniam dolose egit in conspectu eius: ut inveniatur iniquitas eius ad odium.

4. Verba oris eius iniquitas, & dolus: noluit intelligere ut bene ageret.

5. Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni via non bona, malitiam autem non odit.

6. Domine in celo misericordia tua: & veritas tua usque ad nubes.

7. Iustitia tua sicut montes Dei: iudicia tua abyssus multa.

8. Domine, & iumenta salvabis Domine: quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus.

9. Filij autem hominum, in tegmine alarum tuarum sperabunt.

10. Inebriabuntur ab ubertate domus tue: & torrente voluptatis tue potabis eos.

11. Quoniam apud te est fons vite: & in lumine tuo videbimus lumen.

12. Pretende misericordiam tuam scientibus te, & iustitiam tuam his, qui recto sunt corde.

13. Non veniat mihi pes superbie: & manus peccatoris non moveat me.

14. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt stare.

ARGUMENTUM.

Non esse a pietate discedendum, quod impij floream. Nam & impios plagas, & pios premia accepturos.

1. Psalmus ipsi David. XXXVI.

2. **N**oli emulari in malignantibus: neque zelaveris facientes iniquitatem.

3. Quoniam tamquam fœnum velociter

arescent: & quemadmodum olera herbarum cito decident.

4. Spera in Domino, & fac bonitatem: & inhabita terram, & pasceris in divitiis eius.

5. Delectare in Domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.

6. Revela Domino viam tuam, & spera in eo: & ipse faciet.

7. Et educet quasi lumen iustitiam tuam: & iudicium tuum tamquam meridiem.

8. subditus esto Domino, & ora eum.

9. Noli emulari in eo, qui prosperatur in via sua: in homine faciente iniustitias.

10. Desine ab ira, & derelinque furor: noli emulari ut maligneris.

11. Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: sustinentes autem Dominum, ipsi hereditabunt terram.

12. Et adhuc pusillum, & non erit peccator: & quæres locum eius, & non invenes.

13. Mansueti autem hereditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis.

14. Observabit peccator iustum: & stridebit super eum dentibus suis.

15. Dominus autem irridebit eum: quoniam prospicit quod veniet dies eius.

16. Gladium evaginaverunt peccatores: intenderunt arcum suum,

Ut decificent pauperem & inopem: ut trucident rectos corde.

17. Gladius eorum intret in corda ipsorum: & arcus eorum confringatur.

18. Melius est modicum iusto, super divitiis peccatorum multas.

19. Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem iustos Dominus.

20. Novit Dominus dies immaculatum: & hereditas eorum in aeternum erit.

21. Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur:

quia peccatores peribunt. Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint & exaltati: deficientes, quemadmodum fumus deficient.

22. Mutuabitur peccator, & non solvet: iustus autem miseretur & tribuet.

23. Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt.

24. Apud Dominum gressus hominis dirigentur: & viam eius volent.

25. Cum ceciderit, non collidetur: quia Dominus supponit manum suam.

26. Iunior fui, etenim senti: & non

vi-

vidi iustum derelictum, nec semen eius quærens panem.

26. Totâ die miseretur & commodat: & semen illius in benedictione erit.

27. Declina a malo, & fac bonum: & inhabita in sæculum sæculi.

28. Quia Dominus amat iudicium, & non derelinquet sanctos suos: in aeternum conservabuntur.

Iniusti punientur: & semen impiorum peribit.

29. Iusti autem hereditabunt terram: & inhabitabunt in sæculum sæculi super eam.

30. * Os iusti meditabitur sapientiam, & lingua eius loquetur iudicium.

31. * Lex Dei eius in corde ipsius: & non supplantabuntur gressus eius.

32. Considerat peccator iustum: & querit mortificare eum.

33. Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum cum iudicabitur illi.

34. Expecta Dominum, & custodi viam eius: & exaltabit te ut hereditate capias terram: cum perierint peccatores videbis.

35. Vidi impium superexaltatum, & elevatum sicut cedros Libani.

36. Et transivi, & ecce non erat: & quæsi viam eius, & non est inventus locus eius.

37. Custodi innocentiam, & vide æquitatem: quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

38. Iniusti autem disperibunt simul: reliquæ impiorum interibunt.

39. Salus autem iustorum a Domino: & protector eorum in tempore tribulationis.

40. Et adiuvabit eos Dominus, & liberabit eos: & eruet eos a peccatoribus, & salvabit eos: quia speraverunt in eo.

ARGUMENTUM.

Deum observat, ut se graviter egrotum ob peccata, ab amicis neglectum, ab inimicis exagitatum invenit, sanæque. Multa conveniunt Christo.

1. Psalmus David, in rememorationem de sabbato. XXXVII.

2. **D**omine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.

3. Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: & confirmasti super me manum tuam.

4. Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

5. Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: & sicut onus grave gravatæ sunt super me.

6. Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ.

7. Miser factus sum, & curvatus sum usque in finem: totâ die contristatus ingrediebar.

8. Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: & non est sanitas in carne mea.

9. Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.

10. Domine, ante te omne desiderium meum, & gemitus meus a te non est absconditus.

11. Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

12. Amici mei, & proximi mei adversum me appropinnaverunt, & steterunt. Et qui iuxta me erant, de longe steterunt:

13. & vim faciebant qui quærebant animam meam.

14. Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: & dolos totâ die meditabantur.

15. Ego autem tamquam surdus non audiebam: & sicut mutus non aperiebam os suum.

16. Et factus sum sicut homo non audiens: & non habens in ore suo redargutiones.

17. Quoniam in te Domine speravi: tu exaudies me Domine Deus meus.

18. Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: & dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

19. Quoniam ego in flagella paratus sum: & dolor meus in conspectu meo semper.

20. Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: & cogitabo pro peccato meo.

21. Inimici autem mei vivunt, & confirmati sunt super me: & multiplicati sunt qui oderunt me inique.

22. Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem.

23. Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne discesseris a me.

24. Intende in adiutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

Yy 3

AR-

ARGUMENTUM.

Egrotus abrupto diuturno silentio Deum orat, ut sibi veniam det, & saltem vite brevitate, quae homini conceditur, ne denegat.

1. In finem, ipsi Idithun, Canticum David. XXXVIII.
2. **D**Ixi: Custodiam vias meas: ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator adversum me.
3. Obmutui, & humiliatus sum, & silui a bonis: & dolor meus renovatus est.
4. Concaluit cor meum intra me: & in meditatione mea exardescet ignis.
5. Locutus sum in lingua mea: Notum fac mihi Domine finem meum, Et numerum dierum meorum quis est: ut sciam quid desit mihi.
6. Ecce mensurabiles posuisti dies meos: & substantia mea tamquam nihilum ante te. Verumtamen universa vanitas, omnis homo vivens.
7. Verumtamen in imagine pertransit homo: sed & frustra conturbatur. Thesaurizat: & ignorat cui congregabit ea.
8. Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? & substantia mea apud te est.
9. Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.
10. Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti:
11. amove a me plagas tuas.
12. A fortitudine manû tuarum ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem.
13. Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius: verumtamen vanè conturbatur omnis homo.
14. Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas.
15. Ne sileas: quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei.
16. Remitte mihi, ut refrigerer prius quam abeam, & amplius non ero.

ARGUMENTUM.

Christus gratias agit, quod Deum Patrem semper habeat præsentem. Et obsecrat eam ut sacrificio præponenti offerat. Sed interim se nunc quoque liberet, ultus adversarios. Psalmus est propheticus. Hebr. 10.

1. In finem, Psalmus ipsi David. XXXIX.
2. **E**Xpectans expectavi Dominum, & intendit mihi.
3. Et exaudivit preces meas, & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto facis. Et statuit super petram pedes meos: & direxit gressus meos.
4. Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro. Videbunt multi & timebunt: & sperabunt in Domino.
5. Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius: & non respexit in vanitates & insanias falsas.
6. Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.
7. Annuciavi & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.
8. * Sacrificium & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi. * Hebr. 10. 5. Holocaustum & pro peccato non postulasti: 8. tunc dixi: Ecce venio. In capite libri scriptum est de me 9. ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.
10. Annuciavi iustitiam tuam in ecclesia magna, ecce labia mea non prohibebo: Domine tu scisti.
11. Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam & salutare tuum dixi. Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam a concilio multo.
12. Tu autem Domine ne longè facias miserationes tuas a me: misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.
13. Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui ut viderem.
14. Multiplicate sunt super capillos capitis mei: & cor meum dereliquit me.
15. Complacet tibi Domine ut eruas me: * Domine, ad adiuvandam me respice. * Infr. 69. 2.

15. Con-

* Supr. 34. 4.

15. * Confundantur & reveantur simul, qui querunt animam meam, ut auferant eam.
16. Convertantur retrorsum, & reveantur qui volunt mihi mala.
17. Ferant confestim confusionem suam, qui dicunt mihi: Euge, euge.
18. Exultent & letentur super te omnes quærentes te: & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.
19. Ego autem mendicus sum, & pauper: Dominus sollicitus est mei. Adiuor meus, & protector meus tu es: Deus meus ne tardaveris.

ARGUMENTUM.

Orat pro iis, qui afflictis benefaciunt, & pro se, quem in morbo constitutum emuli extinctum cupiebant. Christo congruit.

1. In finem, Psalmus ipsi David. XL.
2. **B**eatissimus qui intelligit super egenum, & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus.
3. Dominus conservet eum, & vivificet eum, & beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius.
4. Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: universum stratum eius versasti in infirmitate eius.
5. Ego dixi: Domine miserere mei: sana animam meam, quia peccavi tibi.
6. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, & peribit nomen eius?
7. Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, cor eius congregavit iniquitatem sibi.
8. Egrediebatur foras, & loquebatur in idipsum.
9. Adversum me susurrabant omnes inimici mei: adversum me cogitabant mala mihi.
10. Verbum iniquum constituerunt adversum me: Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?
11. * Etenim homo pacis meæ, in quo speravi: qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.
12. Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me: & retribuam eis.
13. * In hoc cognovi quoniam voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

13. Me autem propter innocentiam suscepisti: & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

14. Benedictus Dominus Deus Israël a sæculo, & usque in sæculum: fiat, fiat.

ARGUMENTUM.

Suum exilium consolatur, Dei & verum divinarum meditatione, orans, ut se in patriam restituat. Quod & futurum sperat.

- In finem, 1. Intellectus filiis Core. XLI.
2. **Q**uemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus.
3. Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum: quando veniam & apparebo ante faciem Dei?
4. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?
5. Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis: usque ad domum Dei: In voce exultationis, & confessionis: sonus epulantis.
6. Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.
7. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonim a monte modico.
8. Abyssus abyssum invocavit, in voce cataractarum tuarum.
9. Omnia excelsa tua, & fluctus tui super me transierunt.
10. In die mandavit Dominus misericordiam suam: & nocte canticum eius.
11. Apud me oratio Deo vite meæ.
12. dicam Deo: Susceptor meus es, Quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?
13. Dum confringuntur ossa mea, exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei: Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?
14. Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

AR-

ARGUMENTUM.

Orat, ut se Hierosolymam ab exilio ad frequentandum templum revocet.

Psalmus David. XLII.

1. **U**dicā me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo, & doloso erue me.
2. Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?
3. Emitte lucem tuam & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.
4. Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui iustificat iuventutem meam.
5. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus:
6. quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?
7. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

ARGUMENTUM.

Queruntur pij se contra maiorum exempla, impiorum libidini exponi ob religionem, Deumque obsecrant, ut tandem subveniat. Congruit Apostolis, & Martyribus, Rom. 8.

1. In finem, filius Core ad intellectum. XLIII.
2. **D**eus auribus nostris audivimus: patres nostri annuaverunt nobis. Opus, quod operatus es in diebus eorum: & in diebus antiquis.
3. Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos: afflixisti populos, & expulisti eos:
4. Nec enim in gladio suo possederunt terram, & brachium eorum non salvavit eos:
5. Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: quoniam complacisti in eis.
6. Tu es ipse rex meus & Deus meus: qui mandas salutes Iacob.
7. In te inimicos nostros ventilabimus cornu, & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.
8. Non enim in arcu meo sperabo: & gladius meus non salvabit me.
9. Salvati enim nos de affligentibus nos: & odientes nos confundisti.
10. In Deo laudabimur tota die: & in nomine tuo confitebimur in saeculum.

10. Nunc autem repulisti & confundisti nos: & non egredieris Deus in virtutibus nostris.

11. Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: & qui oderunt nos, diripiebant sibi.
12. Dedisti nos tanquam oves escarum: & in gentibus dispersisti nos.
13. Vendidisti populum tuum sine pretio: & non fuit multitudo in commutationibus eorum.
14. Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, subsannationem & derisum his, qui sunt in circui tu nostro.
15. Posuisti nos in similitudinem Gentibus: commotionem capitis in populis.
16. Totā die verecundia mea contra me est, & confusio faciei meae cooperuit me.
17. A voce exprobrantis, & obloquentis: a facie inimici, & persequentis.
18. Hæc omnia venerunt super nos, nec oblitus sumus te: & inique non egimus in testamento tuo.
19. Et non recessit retrò cor nostrum: & declinasti semitas nostras a via tua:
20. Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos umbra mortis.
21. Si oblitus sumus nomen Dei nostri, & si expandimus manus nostras ad deum alienum:
22. Nonne Deus requiret ista? ipse enim novit abscondita cordis.

* Quoniam propter te mortificamur totā die: æstimati sumus sicut oves occisionis.

23. Exurge, quare obdormis Domine? exurge, & ne repellas in finem.
24. Quare faciem tuam avertis, oblivisceris inopie nostræ & tribulationis nostræ?
25. Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster.
26. Exurge Domine, adiuva nos: & redime nos propter nomen tuum.

ARGUMENTUM.

Carmen nuptiale; Christi & Ecclesie notas, virtutes, dotes, gratias, communionem canens.

1. In finem, pro iis, qui commutabuntur, filiis Core, ad intellectum, Canticum pro dilecto. XLIV.
2. **E**ructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribe, velociter scribentis.

3. Spe-

3. Speciosus formā præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in æternum.
4. Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime, iustus iam consolentur tibi.
5. Specie tuā & pulchritudine tuā intende, & prosperè procede, & regna: Propter veritatem & mansuetudinem, & iustitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.
6. Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, in corda inimicorum regis.
7. * Sedes tua Deus in saeculum saeculi: virga directionis virga regni tui.
8. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ: præ consortibus tuis.
9. Mirra, & gutta, & casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: ex quibus delectaverunt te.
10. filia regum in honore tuo.
11. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circumdata varietate.
12. Et concupiscet rex decorem tuum: quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.
13. Et filia Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.
14. Omnis gloria eius filia regis ab intus, in fimbriis aureis.
15. circumamicta varietatibus.

* Hab. 1. 8. Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi.

16. Afferentur in lætitiā & exultatione: adducentur in templum regis.
17. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos principes super omnem terram.
18. Memores erunt nominis tui in omni generatione & generationem.
19. Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: & in saeculum saeculi.

ARGUMENTUM.

Civitatem Dei, sive Ecclesiam, Domini presidio contra omnem vim esse tutam.

1. In finem, filius Core pro arcanis, Psalmus. XLV.
2. **D**eus noster refugium, & virtus: adiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

3. Propterea non timebimus dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.

4. Sonuerunt, & turbatae sunt aquæ eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius.
5. Fluminis impetus lætificavit civitatem Dei: sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.
6. Deus, in medio eius, non commovebitur: adiuvabit eam Deus manè diluculo.
7. Conturbatae sunt gentes, & inclinata sunt regna: dedit vocem suam, mota est terra.
8. Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Iacob.
9. Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram:
10. auferens bella usque ad finem terræ: Arcum conteret, & confringet arma: & scuta comburent igni:
11. Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.
12. Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Iacob.

ARGUMENTUM.

Omnes gentes invitāt ad Deum celebrandum, quod in sanctorum Israelitarum communionem & Ecclesiam cooprandam sint. Ecclesie congruit.

1. In finem, pro filiis Core Psalmus. XLVI.
2. **O**mnes Gentes plaudite manibus: iubilare Deo in voce exultationis.
3. Quoniam Dominus excelsus, terribilis: Rex magnus super omnem terram.
4. Subiecit populos nobis: & gentes sub pedibus nostris.
5. Elegit nobis hereditatem suam: speciem Iacob, quam dilexit.
6. * Ascendit Deus in iubilò: & Dominus in voce tubæ.
7. Psallite Deo nostro, psallite: psallite Regi nostro, psallite.
8. Quoniam rex omnis terræ Deus: psallite sapienter.
9. Regnabit Deus super gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam.
10. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: quoniam dij fortes terræ, vehementer elevati sunt.

AR-

ARGUMENTUM.

Deo charissimam esse Hierosolimam, ut qui eam singularibus victoriis, donis & beneficiis exornaverit, atque ex eo misericordiam suam in omnes terræ fines derivaverit. Congruit Ecclesia.

1. Psalmus Cantici filii Core secundâ sabbati. XLVII.

2. **M**agnus Dominus, & laudabilis nimis in civitate Dei nostri, in monte sancto eius.

3. Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, latera Aquilonis, civitas Regis magni.

4. Deus in domibus eius cognoscetur, cum suscipiet eam.

5. Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: convenerunt in unum.

6. Ipsi videntes sic admirati sunt: conturbati sunt: commoti sunt:

7. tremor apprehendit eos. Ibi dolores ut parturientis.

8. in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

9. Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in æternum.

10. Suscepimus Deus misericordiam tuam, in medio templi tui.

11. Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: iustitiâ plena est dextera tua.

12. Lætetur mons Sion, & exultent filii Iudæ, propter iudicia tua Domine.

13. Circumdate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus eius.

14. Ponite corda vestra in virtute eius: & distribuite domos eius, ut enarretis in progenie altera.

15. Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula.

ARGUMENTUM.

Nihil contra mortem & infernum prodesse divitiis, solam iustitiam ex iis eripere sive redimere.

1. In finem, filiis Core Psalmus. XLVIII.

2. **A**udite hæc omnes Gentes: auribus percipite omnes, qui habitatis orbem:

3. Quique terrigenæ, & filij hominum: simul in unum dives & pauper.

4. Os meum loquetur sapientiam: &

meditatio cordis mei prudentiam.

5. *Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam.

6. Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me:

7. Qui confidit in virtute sua: & in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

8. Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem suam.

9. Et pretium redemptionis animæ suæ: & laborabit in æternum.

10. & vivet adhuc in finem.

11. Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens, & stultus peribunt.

12. Et relinquent alienis divitias suas: & sepulchra eorum domus illorum in æternum.

13. Tabernacula eorum in progenie, & progenie: vocaverunt nomina sua in terris suis.

14. Et homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

15. Hæc via illorum scandalum ipsis: & postea in ore suo complacebunt.

16. Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos.

17. Et dominabuntur eorum iusti in matutino: & auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

18. Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acceperit me.

19. Ne timearis cum dives factus fuerit homo: & cum multiplicata fuerit gloria domus eius.

20. Quoniam cum interierit, non summet omnia: neque descendet cum eo gloria eius.

21. Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.

22. Introibit usque in progenies patrum suorum: & usque in æternum non videbit lumen.

23. Homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

ARGUMENTUM.

Christum homines in suo ultimo iudicio salvaturam non ex cæsis victimis, sed animi pietate, vitæ innocentia, puritate iustitiæ.

1. Psalmus Asaph. XLIX.

Deus deorum Dominus locutus est: & vocavit terram,

A solis ortu usque ad occasum:

2. ex

ARGUMENTUM.

Parricidium in Uriam, adulterium in Bethsabee expiari, Spiritu sancto sibi reddito, obsecrat, non propter Mosis sacrificia, sed Christum Ecclesiam adificaturum, cuius sacrificium iustitiæ sit placiturum.

1. In finem, Psalmus David,

2. Cum venit ad eum Nathan Propheta, quando intravit ad Bethsabee.

(2. Reg. 12.) L.

3. **M**iserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

4. Amplius lava me ab iniquitate mea: & a peccato meo munda me.

5. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper.

6. Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * ut iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

7. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea.

8. Ecce enim veritatem dilexisti: incerta, & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

9. * Asperges me hyssopo, & mundabor: lavabis me, & super nivem dealbabor.

10. Auditui meo dabis gaudium & lætitiâ: & exultabunt ossa humiliata.

11. Averte faciem tuam a peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

12. Cor mundum crea in me Deus: & spiritum rectum innova in visceribus meis.

13. Ne projicias me a facie tua: & spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

14. Redde mihi lætitiâ salutaris tui: & spiritu principali confirma me.

15. Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te convertentur.

16. Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: & exultabit lingua mea iustitiâ tuam.

17. Domine, labia mea aperies: & os meum annuntiabit laudem tuam.

18. Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique: holocaustis non delectaberis.

19. Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum, & humiliatum Deus non despicies.

20. Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion: ut edificentur muri Ierusalem.

21. Tunc

2. ex Sion species decoris eius.

3. Deus manifestè veniet: Deus noster & non silebit.

4. Ignis in conspectu eius exardescet: & in circuitu eius tempestas valida.

5. Advocabit cælum desursum: & terram discernere populum suum.

6. Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia.

7. Et annuntiabunt cæli iustitiâ eius: quoniam Deus iudex est.

8. Audi populus meus, & loquar: Israel, & testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.

9. Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

10. Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregebus tuis hircos.

11. Quoniam meæ sunt omnes fere silvarum, iumenta in montibus & boves.

12. Cognovi omnia volatilia cæli: & pulchritudo agri mecum est.

13. Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ, & plenitudo eius.

14. Numquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo?

15. Immola Deo sacrificium laudis: & redde Altissimo vota tua.

16. Et invoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me.

17. Peccatori autem dixit Deus: Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?

18. Tu verò odisti disciplinam: & proiecisti sermones meos retrorsum:

19. Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas.

20. Os tuum abundavit malitiâ: & lingua tua concinnabat dolos.

21. Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, & adversus filium matris tuæ ponebas scandalum:

22. hæc fecisti, & tacui. Existimasti iniquè quòd ero tui similis: arguam te, & statuum contra faciem tuam.

23. Intelligite hæc qui obliviscimini Deum: nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

24. Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

* Psal. 77.

2.

Matth. 13.

35.

* Lev. 14.

Num. 19.

21. Tunc acceptabis sacrificium iustitia, oblationes, & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

ARGUMENTUM.

Doëg Saülis pecuarium increpat, ei exitium, sibi salutem præaugens.

1. In finem, Intellectus David,
2. Cùm venit Doëg Idumæus, & nunciavit Saül: Venit David in domum Achimelech. (1. Reg. 22. 9.) LI.

3. Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?

4. Totâ die iniustitiam cogitavit lingua tua: sicut novacula acuta fecisti dolum.

5. Dilixisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis quàm loqui æquitatem.

6. Dilixisti omnia verba præcipationis, lingua dolosa:

7. Propterea Deus destruet te in finem, evellat te, & emigravit te de tabernaculo tuo: & radicem tuam de terra viventium.

8. Videbunt iusti, & timebunt, & super eum ridebunt, & dicent:

9. ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum:

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: & prevaluit in vanitate sua.

10. Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, speravi in misericordia Dei in æternum: & in sæculum sæculi.

11. Confitebor tibi in sæculum quia fecisti: & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

ARGUMENTUM.

Impiorum infinitum esse numerum. Quare optat adventum Christi, qui ab illis bonos servet.

1. In finem, Pro Macëth intelligentiæ David. LII.

* Psal. 13. Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus.

2. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

* Psal. 13. 3. * Deus de cælo prospexit super filios hominum: ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

* Rom. 3. 12. 4. * Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

5. Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam ut cibum panis?

6. Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

7. Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

8. Quis dabit ex Sion salutare Israël? cùm converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israël.

ARGUMENTUM.

Deum contra adversarios implorat. Sese eius laudes, post liberationem, prædicaturum.

In finem,

1. In carminibus intellectus David,

2. Cùm venissent Ziphæi, & dixissent ad Saül: Nonne David absconditus est apud nos? (1. Reg. 23. 19. & 26. 1.) LIII.

3. Deus in nomine tuo salvum me fac: & in virtute tua iudica me.

4. Deus exaudi orationem meam: aures percipe verba oris mei.

5. Quoniam alieni surrexerunt adversum me, & fortes quæsierunt animam meam: & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

6. Ecce enim Deus adjuvat me: & Dominus susceptor est animæ meæ.

7. Averte mala inimicis meis: & in veritate tua disperse illos.

8. Voluntariè sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est:

9. Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: & super inimicos meos desepexit oculus meus.

ARGUMENTUM.

Deum ut se a falsis simulatisque amicis servet, eosque puniat, obtestatur: Christo congruit.

1. In finem, In carminibus intellectus David. LIV.

2. Exaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam:

3. intende mihi, & exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea: & conturbatus sum

4. a voce inimici, & a tribulatione peccatoris.

Quo-

Quoniam declinaverunt in me iniquitates: & in ira molesti erant mihi.

5. Cor meum conturbatum est in me: & formido mortis cecidit super me.

6. Timor & tremor venerunt super me: & contexterunt me tenebræ:

7. Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam?

8. Ecce elongavi fugiens: & mansi in solitudine.

9. Expectabam eum, qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus, & tempestate.

10. Præcipita Domine, divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in civitate.

11. Die ac nocte circumdabit eam super muros eius iniquitas: & labor in medio eius.

12. & iniustitia. Et non deficit de plateis eius usura, & dolus.

13. Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.

14. Tu verò homo unanims: dux meus, & notus meus:

15. Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulavimus cum consentientibus.

16. Veniat mors super illos: & descendant in infernum viventes:

Quoniam nequitie in habitaculis eorum: in medio eorum.

17. Ego autem ad Deum clamavi: & Dominus salvabit me.

18. Vespere, & manè, & meridie narrabo & annuntiabo: & exaudiet vocem meam.

19. Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum.

20. Exaudiet Deus, & humiliabit illos, qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, & non timeerunt Deum:

21. extendit manum suam in retribuendo, contaminaverunt testamentum eius,

22. divisi sunt ab ira vultus eius: & appropinquavit cor illius.

Molliti sunt sermones eius super oleum: & ipsi sunt iacula.

23. * Iacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem iusto.

24. Tu verò Deus deduces eos, in puteum interitus.

Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.

ARGUMENTUM.

A Deo petit promissionibus eius erectus, ut sibi contra tot hostes subveniat. Sese eum postea celebraturum.

In finem,

1. Pro populo, qui a Sanctis longè factus est, David in tituli inscriptionem, cùm tenuerunt eum Allophyl in Geth.

(1. Reg. 21. 12.) LV.

2. Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: torâ die impugnans tribulavit me.

3. Conculcaverunt me inimici mei torâ die: quoniam multi bellantes adversum me.

4. Ab altitudine diei timebo: ego verò in te sperabo.

5. In Deo laudabo sermones meos: in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro.

6. Totâ die verba mea execrabantur: adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

7. Inhabitabunt & abscondent: ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam,

8. pro nihilo salvos facies illos: in ira populos confringes.

9. vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo, Sicut & in promissione tua:

10. tunc convertentur inimici mei retrorsum:

In quacumque die invocavero te: ecce cognovi quoniam Deus meus es.

11. In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

12. In me sunt Deus vota tua, quæ reddam, laudationes tibi.

13. Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu: ut placeam coram Deo in lumine viventium.

ARGUMENTUM.

Opem implorat contra tum pertinaces annulos. Se eum publice cantaturum. Christo etiam convenit.

In finem,

1. Ne desperdas, David in tituli inscriptionem, cum fugeret a facie Saül in speculacum. (1. Reg. 22. 1. & 24. 4.) LVI.

2. **M**iserere mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

3. Clamabo ad Deum altissimum: Deum qui benefecit mihi.

4. Misit de caelo, & liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam,

5. & eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma & sagittae: & lingua eorum gladius acutus.

6. Exaltare super caelos Deus: & in omnem terram gloria tua.

7. Laqueum paraverunt pedibus meis: & incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: & inciderunt in eam.

8. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, & psalmum dicam.

9. Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: exurgam diluculo.

10. Confitebor tibi in populis Domine: & psalmum dicam tibi in gentibus:

11. Quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua, & usque ad nubes veritas tua.

12. Exaltare super caelos Deus: & super omnem terram gloria tua.

ARGUMENTUM.

Perituros impios & pestilentes, pios & iustos fructum suae virtutis percepturos, ita ut Dei providentia & iudicium appareat.

In finem,

1. Ne desperdas, David in tituli inscriptionem. LVII.

2. **S**i verè utique iustitiam loquimini: rectè iudicare filii hominum.

3. Etenim in corde iniquitates operamini: in terra iniustitias manus vestrae concinnant,

4. Alienati sunt peccatores a vulva, erraverunt ab utero: locuti sunt falsa.

5. Furor illis secundùm similitudinem serpentis: sicut aspidis surdae: & obturantis aures suas,

6. Quae non exaudiet vocem incantantium: & venefici incantantis sapienter.

7. Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet Dominus.

8. Ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens: intendit arcum suum donec infirmetur.

9. Sicut cera, quae fluit, auferentur: supercecidit ignis, & non viderunt solem.

10. Priusquam intelligerent spine vestrae rhamnum: sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

11. Laetabitur iustus cum viderit vindictam: manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

12. Et dicit homo: Si utique est fructus iusto: utique est Deus iudicans eos in terra.

ARGUMENTUM.

Opem efflagitat adversus Saülem & eius aulicos: Eis punitis, se Dei potentiam & gratiam personaturum. Christo competit.

In finem,

1. Ne desperdas, David in tituli inscriptionem, quando misit Saül, & custodivit domum eius, ut eum interficeret. (1. Reg. 19. 11.) LVIII.

2. **E**Ripe me de inimicis meis Deus meus: & ab insurgentibus in me libera me.

3. Eripe me de operantibus iniquitatem: & de viris sanguinum salva me.

4. Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes.

5. Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine: sine iniquitate cucurri, & direxi.

6. Exurge in occursum meum, & vide: & tu Domine Deus virtutum, Deus Israël,

Intende ad visitandas omnes gentes: non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

7. Convertentur ad vesperam: & famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

8. Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labiis eorum: quoniam quis audivit?

9. Et

9. Et tu Domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.

10. Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es:

11. Deus meus misericordia eius praeveniet me.

12. Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua: & depone eos protector meus Domine:

13. Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur.

14. In consummatione: in ira consummationis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob: & finium terrae.

15. Convertentur ad vesperam, & famem patientur ut canes: & circuibunt civitatem.

16. Ipsi dispergentur ad manducandum: si verò non fuerint saturati, & murmurabunt.

17. Ego autem cantabo fortitudinem tuam: & exultabo manè misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, & refugium meum, in die tribulationis meae.

18. Adiutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: Deus meus misericordia mea.

ARGUMENTUM.

Populus Dei auxilium petit in expeditione contra Idumaeos & ceteros vicinos. Apostolis congruit.

In finem,

1. Pro his qui immutabuntur, in tituli inscriptionem ipsi David in doctrinam,

2. cum succendit Mesopotamiam Syriam, & Sobal, & convertit Ioab, & percussit Idumaeam in valle Salinarum duodecim millia. (2. Reg. 8. 1. & 10. 7. & 1. Par. 18. 1.) LIX.

3. **D**eus repulisti nos, & destruxisti nos: iratus es, & misertus es nobis.

4. Commovisti terram, & conturbasti eam: sana contritiones eius, quia commota est.

5. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.

6. Dedisti metuentibus te significacionem: ut fugiant a facie arcus:

Ut liberentur dilecti tui:

7. saluum fac dexteram tuam, & exaudi me.

8. Deus locutus est in sancto suo: Laetabor, & partabor Sichimam: & convallibus tabernaculorum metabor.

9. Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim fortitudo capitis mei.

Iuda rex meus:

10. Moab olla spei meae.

In Idumaeam extendam calcamentum meum: mihi alienigena subditi sunt.

11. Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumaeam?

12. Nonne tu Deus, qui repulisti nos: & non egredièris Deus in virtutibus nostris?

13. Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

14. In Deo faciemus virtutem: & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

ARGUMENTUM.

Ab exilio poscit restitutionem, longamque vitam, ubi regnum fuerit consecutus. Christo accommodatus est.

In finem,

1. In hymnis David. LX.

2. **E**xaudi Deus deprecationem meam: intende orationi meae.

3. A finibus terrae ad te clamavi: dum anxaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, & circumdasti me: quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.

4. Inhabitabo in tabernaculo tuo in sacula: protegar in velamento alarum tuarum.

5. Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

6. Dies super dies regis adjicies annos eius usque in diem generationis & generationis.

7. Permanet in aeternum in conspectu Dei: misericordiam & veritatem eius quis requiret?

8. Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi: ut reddam vota mea de die in diem.

ARGUMENTUM.

Se in Dei tutela positum frustra oppugnari. In eo iustus esse salutem, qui pro suis quemque factis remuneretur.

- In finem,
1. Pro Idithun, Psalmus David. LXI.
2. **N**onne Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.
3. Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus: susceptor meus, non movebor amplius.
4. Quousque irruitis in hominem? interfectis universi vos: tamquam parieti inclinato & maceræ depulsæ?
5. Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.
6. Verumtamen Deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea.
7. Quia ipse Deus meus, & salvator meus: adiutor meus non emigrabo.
8. In Deo salutare meum, & gloria mea: Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est.
9. Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: Deus adiutor noster in æternum.
10. Verumtamen vani filij hominum, mendaces filij hominum in stateris: ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.
11. Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: divitiæ si affluant, nolite cor apponere.
12. Semel locutus est Deus, duo hæc audivi, quia potestas Dei est,
13. & tibi Domine misericordia: * quia tu reddes unicuique iuxta opera sua.

* Matth. 16. 27.
Rom. 2. 6.
1. Cor. 3. 8.
Gal. 6. 5.

ARGUMENTUM.

Exul se Deo laudibus & gratiarum actione afficiendo consolatur, hostibus interitum, sibi malorum finem sperans.

- Psalmus David,
1. Cum esset in deserto Idumææ.
(1. Reg. 22. 5.) LXII.
2. **D**eus Deus meus ad te de luce vigilo.
Sistivit in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea.
3. In terra deserta, & in via, & iniquitas: sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.
4. Quoniam melior est misericordia tua

- super vitas: labia mea laudabunt te.
5. Sic benedicam te in vita mea: & in nomine tuo levabo manus meas.
6. Sicut adipe & pinguedine repletur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.
7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te:
8. quia fuisti adiutor meus.
Et in velamento alarum tuarum exultabo,
9. adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera tua.
10. Ipsi verò in vanum quesierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ:
11. tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt.
12. Rex verò letabitur in Deo, laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

ARGUMENTUM.

Contra insidias & calumnias, opem implorat, confidens earum auctores magnam iustorum voluptate oppressum iri.

- In finem,
1. Psalmus David. LXIII.
2. **E**xaudi Deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam.
3. Protexisti me a conventu malignantium: a multitudine operantium iniquitatem.
4. Quia exacerunt ut gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram,
5. ut sagittent in oculis immaculatum.
6. Subito sagittabant eum, & non timebunt: firmaverunt sibi sermonem nequam.
Narraverunt ut absconderent laqueos: dixerunt: Quis videbit eos?
7. Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.
Accedet homo ad cor altum:
8. & exaltabitur Deus.
Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum:
9. & infirmatæ sunt contra eos lingue eorum.
Conturbati sunt omnes qui videbant eos:
10. & timuit omnis homo.
Et annuntiaverunt opera Dei: & facta eius intellexerunt.
11. Letabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde.

AR-

ARGUMENTUM.

Deum esse laudandum ob ipsius in Sionem atque adeo universum hominum genus, beneficentiam.

- In finem, Psalmus David,
1. Canticum Hieremæ, & Ezechielis populo transmigrationis, cum inciperent exire. LXIV.
2. **T**E decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddetur votum in Ierusalem.
3. Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.
4. Verba iniquorum prævaluerunt super nos: & impietibus nostris tu propitiaberis.
5. Beatus, quem elegisti, & assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis.
Replebimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum,
6. mirabile in æquitate.
Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, & in mari longè.
7. Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia:
8. qui conturbas profundum maris sonnum fluctum eius.
Turbabuntur gentes,
9. & timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini & vespere delectabis.
10. Visitasti terram & inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.
Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: quoniam ita est præparatio eius.
11. Rivos eius inebria, multiplica geminima eius: in stillicidijs eius letabitur germinans.
12. Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur ubertate.
13. Pinguescent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.
14. Induti sunt arietes ovium, & valles abundabunt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent.
ARGUMENTUM.
Omnes invitati ad Deum celebrandum & adorandum, qui mundum, præcipue populum suum, tot bonis afficit.
In finem,
1. Canticum Psalmi resurrectionis. LXV.
2. **I**ubilare Deo omnis terra, & psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.

3. Dicite Deo quàm terribilia sunt opera tua Domine! in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.
4. Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.
5. Venite, & videte opera Dei: terribilis in consilijs super filios hominum.
6. Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso.
7. Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltantur in semetipsis.
8. Benedicite Gentes Deum nostrum: & auditam facite vocem laudis eius,
9. Qui posuit animam meam ad vitam: & non dedit in commotionem pedes meos.
10. Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
11. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro:
12. imposuisti homines super capita nostra.
Transivimus per ignem & aquam: & eduxisti nos in refrigerium.
13. Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea,
14. quæ distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum, in tribulatione mea.
15. Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boves cum hircis.
16. Venite, audite, & narabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit anima mea.
17. Ad ipsum ore meo clamavi, & exaltavi sub lingua mea,
18. Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.
19. Propterea exaudivit Deus, & attendit voci deprecationis meæ.
20. Benedicis Deus, qui non amovit orationem meam, & misericordiam suam a me.
ARGUMENTUM.
Deum obsecrat, ut se toto orbe cognoscendum exhibeat. Est propheticus de Ecclesie propagatione & collectione.
In finem,
1. In hymnis, Psalmus Cantici David.
2. **D**eus misereatur nostri, & benedicat nobis: illumineat vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Zz 3

3. Ut

3. Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.
4. Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.
5. Lætentur & exultent gentes: quoniam iudicis populos in æquitate, & gentes in terra dirigit.
6. Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes:
7. terra dedit fructum suum.
- Benedicat nos Deus, Deus noster,
8. benedicat nos Deus: & metuant eum omnes fines terræ.

ARGUMENTUM.

Canit Ecclesie de hostibus victorias, ut in exitu ex Ægypto. Christum Deum in calum ascensurum, indeque Apostolos de diversis tribubus missurum ad gentes convertendat.

- In finem.
1. Psalmus Cantici ipsi David. LXVII.
2. **E**xurgat Deus, & dissipentur inimici eius, & fugiant qui oderunt eum, a facie eius.
3. Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.
4. Et iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei: & delectentur in lætitia.
5. Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius: iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.
- Exultate in conspectu eius, turbabuntur a facie eius,
6. patris orphanorum, & iudicis viduarum.
- Deus in loco sancto suo:
7. Deus qui inhabitare facit unius moris in domo:
- Qui educit vincetos in fortitudine, similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.
8. Deus cum egredieris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto:
9. Terra mota est, etenim cæli distillarunt a facie Dei Sinai, a facie Dei Israël.
10. Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ: & infirmata est, tu verò perfecisti eam.
11. Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.
12. Dominus dabit verbum evangelizantibus, virtute multa,

13. Rex virtutum dilecti dilecti: & speciei domus dividere spolia.
14. Si dormiatis inter medios clericos, pennæ columbæ deargentate, & posteriora dorsi eius in pallore auri.
15. Dum discernit cælestis reges super eam, nive dealbabitur in Selmon:
16. mons Dei, mons pinguis.
- Mons coagulatus, mons pinguis:

17. ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: etenim Dominus habitat in finem.

18. Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: Dominus in eis in Sina in sancto.

19. Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: accepisti dona in hominibus: Etenim non credentes, inhabitare Dominum Deum.

20. Benedictus Dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

21. Deus noster, Deus salvos faciendū & Domini Domini exitus mortis.

22. Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulatum in delictis suis.

23. Dixit Dominus: Ex Basan convertam, convertam in profundum maris:

24. Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

25. Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

26. Prævenierunt principes coniuncti psallentibus, in medio iuencularum tympanistarum.

27. In ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israël.

28. Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu.

Principes Iuda, duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali.

29. Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

30. A templo tuo in Ierusalem, tibi offerent reges munera.

31. Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quæ bella volunt:

32. venient legati ex Ægypto: Æthiopia præveniet manus eius Deo.

33. Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino: psallite Deo,

34. qui

34. qui ascendit super cælum cæli, ad Orientem.
- Ecce dabit voci suæ vocem virtutis,
35. date gloriam Deo super Israël, magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.
36. Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus.

ARGUMENTUM.

Christus se ob religionis zelum multa pati conqueritur. Auxilium a Patre petit, & Iudeorum punitionem. Se illi laudes dicuntur. Ioan. 2. 17. & 15. 25. Rom. 10. 11. 25.

1. In finem, pro iis, qui commutabuntur, David. LXVIII.

2. **S**alvum me fac Deus: quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

3. Infixus sum in limo profundi: & non est substantia.

Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.

4. Laboravi clamans, raucae factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

5. Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.

6. Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: quæ non rapui, tunc exolvebam.

7. Deus tu scis insipientiam meam: & delicta mea a te non sunt abscondita.

8. Non erubescant in me qui expectant te Domine, Domine virtutum.

Non confundantur super me qui quærent te, Deus Israël.

9. Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.

10. Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meæ.

11. Quoniam zelus domus tuæ comedit me: & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

12. Et operui in ieiunio animam meam: & factum est in opprobrium mihi.

13. Et posui vestimentum meum cilicium: & factus sum illis in parabolam.

14. Adversum me loquebantur qui sedebant in porta: & in me psallebant qui bibebant vinum.

15. Ego verò orationem meam ad te Domine: tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me, in veritate salutis tuæ:

15. Eripe me de luto, ut non infigat: libera me ab iis, qui oderunt me, & de profundis aquarum.

16. Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum: neque urgeat super me puteus os suum.

17. Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

18. Et ne avertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

19. Intende animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

20. Tu scis improprium meum, & confusionem meam, & reverentiam meam.

21. In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, improprium expectavit cor meum, & miseriam.

22. Et sustinui qui simul conistraretur, & non fuit: qui consolaretur, & non inveni.

23. * Et dederunt in escam meam felis: & in siti mea potaverunt me aceto.

24. * Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in retributiones, & in scandalum.

25. Obscurentur oculi eorum non videant: & dorsum eorum semper incurva.

26. Effunde super eos iram tuam: & furor iræ tuæ comprehendat eos.

27. * Fiat habitatio eorum deserta: & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

28. Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

29. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: & non intrent in iustitiam tuam.

30. Deleantur de Libro viventium: & cum iustis non scribantur.

31. Ego sum pauper & dolens: salus tua Deus suscepit me.

32. Laudabo nomen Dei cum canticis: & magnificabo eum in laude:

33. Et placebit Deo super vitulum novellum: cornua producentem & ungulas.

34. Videant pauperes & letentur: quærite Deum, & vivet anima vestra:

35. Quoniam exaudivit pauperes Dominus: & vincetos suos non desepit.

36. Laudet illum cæli & terra, mare, & omnia reptilia in eis.

37. Quoniam Deus salvam faciet Sion: & ædificabuntur civitates Iuda.

Et

* Ioan. 2. 17.
* Rom. 15. 3.

* Matt. 27. v. 34.
* Rom. 11. 9.

* Act. 1. 20.

Et inhabitabunt ibi, & hereditate acquirunt eam.

37. Et semen servorum eius possidebit eam, & qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

ARGUMENTUM.

Sibi, bonisque opem, emulis ignominiam precatur.

In finem, Psalmus David,

1. In rememorationem, quod salvum fecerit eum Dominus. LXXIX.

2. Deus in adiutorium meum intende: Domine ad adjuvandum me festina.

3. Confundantur, & revereantur, qui quaerunt animam meam:

4. Avertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala:

5. Avertantur statim erubescences, qui dicunt mihi: Euge, euge.

6. Exultent & latentur in te omnes qui quaerunt te, & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

7. Ego vero egenus, & pauper sum: Deus adiuva me.

8. Adiutor meus, & liberator meus es tu Domine ne moreris.

ARGUMENTUM.

Senex contra impios opem implorat, perpetuam gratiarum actionem pollicens.

Psalmus David,

1. Filiorum Ionadab, & priorum captivorum. LXX.

IN te Domine speravi, non confundar in aeternum:

2. in iustitia tua libera me, & eripe me. Inclina ad me aurem tuam, & salva me:

3. Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum: ut salvum me facias, Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu.

4. Deus meus eripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis & iniqui:

5. Quoniam tu es patientia mea Domine: Domine spes mea a iuventute mea.

6. In te confirmatus sum ex utero: de ventre matris meae tu es protector meus: In te cantatio mea semper:

7. tamquam prodigium factus sum multis: & tu adiutor fortis.

8. Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam.

9. Ne projecias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

10. Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum,

11. Dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum: quia non est qui eripiat.

12. Deus ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meum respice.

13. Confundantur, & deficiant detrahentes animae meae: operiantur confusione, & pudore qui quaerunt mala mihi.

14. Ego autem semper sperabo: & adjiciam super omnem laudem tuam.

15. Os meum annuntiabit iustitiam tuam: tota die salutare tuum.

16. Quoniam non cognovi litteraturam, & introibo in potentias Domini: Domine memorabor iustitiae tuae solius.

17. Deus docuisti me a iuventute mea: & usque nunc pronuncio mirabilia tua.

18. Et usque in senectum & senium: Donec annunciem brachium tuum generationi omni, quae ventura est:

19. Potentiam tuam, & iustitiam tuam Deus usque in altissima, quae fecisti magna: Deus quis similis tibi?

20. Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, & malas: & conversus vivificasti me: & de abyssis terrae iterum reduxisti me:

21. Multiplicasti magnificentiam tuam: & conversus consolatus es me.

22. Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

23. Exultabunt labia mea cum cantavero tibi: & anima mea, quam redemisti.

24. Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: cum confusi & reverterii fuerint qui quaerunt mala mihi.

ARGUMENTUM.

Christi regnum iustum, pacificum, amplum, felixque fore.

1. In Salomonem. LXXI.

2. Deus iudicium tuum regi da: & iustitiam tuam filio regis: Iudicare populum tuum in iustitia, & pauperes tuos, in iudicio.

3. Suscipiant montes pacem populo: & colles iustitiam.

4. Iudicabit pauperes populi, & salvos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.

5. Et permanebit cum Sole, & ante Lunam, in generatione & generationem.

6. Descendet sicut pluvia in vellus: & sicut stillididat stillantia super terram.

7. Orietur in diebus eius iustitia, & abundantia pacis: donec auferatur luna.

8. Et dominabitur a mari usque ad mare: & a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

9. Coram illo procident Aethiopes: & inimici eius terram lingent.

10. Reges Tharsis, & insulae munera offerent: reges Arabum, & Saba dona adducent:

11. Et adorabunt eum omnes reges terrae: omnes gentes servient ei:

12. Quia liberabit pauperem a potente: & pauperem, cui non erat adiutor.

13. Parcet pauperi & inopi: & animas pauperum salvas faciet.

14. Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.

15. Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiae, & adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.

16. Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus eius: & florebut de civitate sicut fenulum terrae.

17. Sit nomen eius benedictum in saecula: ante Solem permanet nomen eius. Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: omnes gentes magnificabunt eum.

18. Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus:

19. Et benedictum nomen maiestatis eius in aeternum: & replebitur maiestas eius omnis terra: fiat, fiat.

20. Defecerunt laudes David filij Iesse.

3. Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.

4. Quia non est respectus mortis eorum: & firmamentum in plaga eorum.

5. In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur:

6. Ideo tenuit eos superbia, operiti sunt iniquitate & impietate sua.

7. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

8. Cogitaverunt, & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt,

9. Posuerunt in caelum os suum: & lingua eorum transivit in terra.

10. Ideo convertetur populus meus hic: & dies pleni inventientur in eis.

11. Et dixerunt: Quomodo scit Deus, & si est scientia in excelso?

12. Ecce ipsi peccatores, & abundantes in saeculo, obtinuerunt divitias.

13. Et dixi: Ergo sine causa iustificavi cor meum, & lavi inter innocentes manus meas:

14. Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis.

15. Si dicebam: Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobo.

16. Existimabam ut cognoscerem hoc: labor est ante me:

17. Donec intrem in Sanctuarium Dei: & intelligam in novissimis eorum.

18. Verumtamen propter dolos posuisti eis: deieicisti eos dum alleverentur.

19. Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.

20. Velut somnium surgentium Domine, in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

21. Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt:

22. & ego ad nihilum redactus sum, & nescivi.

23. Ut iumentum factus sum apud te: & ego semper tecum.

24. Tenuisti manum dexteram meam: & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me.

25. Quid enim mihi est in caelo? & a te quid volui super terram?

26. Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum.

27. Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

ARGUMENTUM.

Improbos in hac vita felices esse. Probos, qui inde commoventur, ex fine & exitu, quod sua quemque tandem mancant praemia, se debere consolari.

1. Psalmus Asaph. LXXII.

2. Quam bonus Israel Deus his, qui recto sunt corde!

3. Mei autem penes moti sunt pedes: penes effusi sunt gressus mei,

4. Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.

5. Quia non est respectus mortis eorum: & firmamentum in plaga eorum.

6. In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur:

7. Ideo tenuit eos superbia, operiti sunt iniquitate & impietate sua.

8. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

9. Cogitaverunt, & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt,

10. Posuerunt in caelum os suum: & lingua eorum transivit in terra.

11. Ideo convertetur populus meus hic: & dies pleni inventientur in eis.

12. Et dixerunt: Quomodo scit Deus, & si est scientia in excelso?

13. Ecce ipsi peccatores, & abundantes in saeculo, obtinuerunt divitias.

14. Et dixi: Ergo sine causa iustificavi cor meum, & lavi inter innocentes manus meas:

15. Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis.

16. Si dicebam: Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobo.

17. Existimabam ut cognoscerem hoc: labor est ante me:

18. Donec intrem in Sanctuarium Dei: & intelligam in novissimis eorum.

19. Verumtamen propter dolos posuisti eis: deieicisti eos dum alleverentur.

20. Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.

21. Velut somnium surgentium Domine, in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

22. Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt:

23. & ego ad nihilum redactus sum, & nescivi.

24. Ut iumentum factus sum apud te: & ego semper tecum.

25. Tenuisti manum dexteram meam: & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me.

26. Quid enim mihi est in caelo? & a te quid volui super terram?

27. Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum.

28. Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

28. Mihi autem adherere Deo bonum est: ponere in Domino Deo spem meam: Ut annunciem omnes prædicationes tuas, in portis filiae Sion.

ARGUMENTUM.

De populi Domini & templi calamitate con- queritur: Deum obtestans, ut succurrat, quemadmodum olim.

1. Intellectus Asaph. LXXIII.

UT quid Deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

2. Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ: mons Sion, in quo habitasti in eo.

3. Leva manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto!

4. Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa:

5. & non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus

6. exciderunt ianuas eius in idipsum: in securi, & ascia deiecerunt eam.

* 4. Reg. 25. 9.

7. Incenderunt igni Sanctuarium tuum: in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

8. Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

9. Signa nostra non vidimus, iam non est propheta: & nos non cognoscat amplius.

10. Usquequò Deus impropertabit inimicus: irritat adversarius nomen tuum in finem?

11. Ut quid avertis manum tuam, & dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem?

* Luc. 1. 68.

12. * Deus autem rex noster ante sæcula: operatus est salutem in medio terrarum.

13. Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis.

14. Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Æthiopum.

15. Tu dirupisti fontes, & torrentes: tu siccasti fluvios Ethan.

16. Tuus est dies, & tua est nox: tu fabricatus es auroram & solem.

17. Tu fecisti omnes terminos terræ: æstatem & ver tu plasmasti ea.

18. Memor esto huius, inimicus impropertavit Domino: & populus insipiens incitavit nomen tuum.

19. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

20. Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

21. Ne avertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum.

22. Exurge Deus, iudica causam tuam: memor esto impropertiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

23. Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

ARGUMENTUM.

Christus perpetuo hic de se & sua iudicialia potestate loquitur, de quo & agit gratias.

1. In finem, Ne corrupas, Psalmus Cantici Asaph. LXXIV.

2. Confitebimur tibi Deus: confitebimur, & invocavimus nomen tuum, Narrabimus mirabilia tua:

3. cum accepero tempus, ego iustitias iudicabo.

4. Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmavi columnas eius.

5. Dixi iniquis: Nolite iniquè agere: & delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

6. Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

7. Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus:

8. quoniam Deus iudex est. Hunc humiliat, & hunc exaltat:

9. quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fœx eius non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

10. Ego autem annuntiabo in sæculum; cantabo Deo Jacob,

11. Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iusti.

ARGUMENTUM.

Invitat ad Deum colendum ex perpetua ipsius erga Ecclesiam gratia & auxilio.

1. In finem, in Laudibus, Psalmus Asaph, Canticum ad Assyrios. LXXV.

2. Notus in Iudæa Deus: in Israël magnum nomen eius.

3. Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion.

4. Ibi

4. Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium, & bellum.

5. Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis:

6. turbati sunt omnes insipientes corde. Dormierunt somnum suum: & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

7. Ab increpatione tua Deus Iacob dormitaverunt qui ascenderunt equos.

8. Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.

9. De cælo auditum fecisti iudicium: terra tremuit & quievit,

10. Cum exurgeret in iudicium Deus, ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

11. Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

12. Vovete, & reddite Domino Deo vestro: omnes qui in circuitu eius assertis munera.

Terribili

13. & ei qui aufert spiritum principum; terribili apud reges terræ.

ARGUMENTUM.

Queritur se multis malis premi. Deum nihilominus celebrat, & mulcet a miris operibus.

1. In finem, pro Idithun, Psalmus Asaph, LXXVI.

2. Voce meâ ad Dominum clamavi: voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

3. In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea,

4. memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.

5. Anticipaverunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus.

6. Cogitavi dies antiquos: & annos æternos in mente habui.

7. Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar, & scopebam spiritum meum.

8. Numquid in æternum projiciet Deus: aut non apponet ut complacitor sit adhuc?

9. Aut in finem misericordiam suam abscondet, a generatione in generationem?

10. Aut obliviscetur misereri Deus? aut continebit in ira sua misericordias suas?

11. Et dixi nunc cœpi: hæc mutatio dexteræ Excelsi.

12. Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum,

13. Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adventionibus tuis exercebor.

14. Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster?

15. Tu es Deus qui facis mirabilia. Notam fecisti in populis virtutem tuam:

16. redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob, & Ioseph.

17. Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: & timuerunt, & turbatae sunt abyssi.

18. Multitudo sonitûs aquarum: vocem dederunt nubem.

Etenim sagittæ tuæ transeunt: vox tonitru tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: commota est & contremuit terra.

20. In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & vestigia tua non cognoscuntur.

21. * Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moysi & Aaron.

* Exod. 14. 29.

ARGUMENTUM.

Cantat ea, quæ acta narrabantur in veteri populo, monens ne maiorum suorum contumaciam emulentur, propter quam Deus tribum Ephraim abiecit. Iuda autem elegit, Davide in regem evectio.

1. Intellectus Asaph. LXXVII.

Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.

2. Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

3. Quanta audivimus & cognovimus ea: & patres nostri narraverunt nobis.

4. Non sunt occultata a filiis eorum, in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, & virtutes eius, & mirabilia eius quæ fecit.

5. Et suscitavit testimonium in Iacob: & legem posuit in Israël.

Quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis:

6. Ut cognoscat generatio altera. Filii qui nascentur, & exurgent, & nar- rabunt filiis suis,

7. ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur operum Dei: & mandata eius exquirant.

8. Ne